

Micsoda marhaság

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 36. szám, 2024. szeptember 6.

Talán Karinthy egyik elméncsége az a drámaíró, aki a színdarabja főszereplőjének azt az instrukciót adta: „*Balról bejön és jókat mond.*” Szerintem hasonló elméncség és jókat mondás a 245/2024. (VIII. 8.) Korm. rendelet, de különösen annak a „házi rendre” és a „pedagógusra” hivatkozásai.

A jogszabály szerint a tanulók a telefont (és a többi ilyen eszközt) a házi rendben meghatározottak szerint adják le – amit a házi rendben meghatározott elzárt helyen kell tárolni –, és azt a házi rendben meghatározottak szerint az átvétel időpontja szerinti állapotban kell nekik visszaadni.

A szabályok betartását a pedagógus jogosult ellenőrizni.

Sorakoznak a kérdések: a tanuló hogy adja le azokat, kinek, kap-e erről bármilyen elismervényt, hol tárolják, ki kell-e kapcsolni az eszközöket, hogyan, mi módon, ki adja vissza, s változatlan állapotukat hogyan, ki állapítja meg, főleg vita esetén.

Aztán hogy is zajlik a pedagógusi ellenőrzés? Megmotoz minden tanulót, van-e másik telefonja, más, hasonló eszköze? Vagy megelégszik azzal, hogy becsszóra, nincs? Alkalmazhat-e erőszakot? Vagy a társak besúgására alapoz? Ugyan mégis mit gondol a bölcs rendeletalkotó, melyik nebulónak nem jut majd eszébe, hogy több ilyen eszközt vigyen magával?

„Van másik!”

Végül megint egy irodalmi élmény jut eszembe. Amikor St. Antonio, a *Bolontsák*-szigetek uralkodója esküvőjének apropóján pohárköszöntőre hívták fel, Piszkos Fred nagy zavarában csak azt hajtogatta, ősz szakállát csavargatva: „micsoda marhaság, micsoda marhaság...”